

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De absolutione & p[enitent]ie iniu[n]ctione

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Fo.

LXXXIX.

an oīa, De pīat̄ habes multa in, iij, pte sūme, ti, fi, p totū Ep̄i et sup̄ pcedentes vñā domū vslurarijs manifestis alienigenis ad fēnus exercentiū sūt̄ ipso facto suspensi extra d̄ vsluris, c, q̄q̄, li, vij. Si l̄r si p̄mittit q̄ h̄mōi vslurarij alienigenē exerceat fēn in terris eoz subiectis iurisdicōi nisi infra tres menses expulerint eos suspesi sūt̄: vt in, d, c, q̄q̄, de vsl, li, vij. Qui se gerit pro papa electus a minori pte q̄ a duab̄ ptib̄ cardinaliū ē ipsō facto excōicat̄. Et si l̄r cardinalis q̄ presumpserit nominare talem papā. Et si l̄r oēs alij qui talem recipient p̄ pa- pa, extra de elec, c, licet, li, vij. Omnes clerici et religiosi ac laici sive familiares curie: siue alij qui aliquod pactum fecerint: vel aliquid magnum vel paruum promiserint: vel pmisionem receperint ex pacto: vel promissione occulta vel manifesta dederint: vel etiam receperint quid magnum vel paruum paliqua iusticia vel gratia p̄ se vel alio in causis iudicarijs: vel l̄ris aplīcis et q̄buscūq̄ modis ab aplīca se de obtinendū ipso facto sunt excōicati. In extravaganti Bonifacij octauij: cui⁹ absolu-

lutio pape reseruat̄. Hec habent locum in curia rhos mania, Joh, an, et Anto, de butrio eam allegat̄.

De absolutōe et penitentie iniunctione,

La. XVI.

OstQuam

p̄ vō penitens dixit ex se pctā sua sive ex interrogātiōi pctā sua vt debuit: tandem pcludat. In istis peccati et i mltis: cogitatōe: delectatōe: locutōe: ope: et omissione: v̄l aliq̄ d̄ h̄mōi: de q̄b̄ dico meā culpam. Lōfessor vō interroget eū si sit talis de quo n̄ dubitet: q̄r tūc supfluū et irrisibile. Si ipē dolet de omnibus pctis venialibus et mortalibus pcessis: et si pponit firmit̄ ab illis abstiere seu ab oīb̄ mortalib̄. Si vero tal' habet aliqua restituere: vel famam v̄l res: v̄l pro iniuria satissacere et huiusmōi: si est patus facere q̄ cōt̄ p̄t̄ absq̄ dilatione aliq̄: q̄ restitutio quō faciēda sit et quo ordine quo ad certa et incerta, vide in, ij, pte sū, ti, de resti, p̄ totum, q̄ si dicat se nolle istud facere v̄l nō posse: cū tñ possit nō ē absoluend̄. Tho, vt dī, xj, q, iij, c, tūc p̄a,

m 2

Interrogato vii pars tertia.

Potest tamen sibi dici. Disereatur
tui recte, sed nullo modo. Ego ab-
soluo te. Potest etiam ei iniun-
gi aliquid bonum faciendum non
tamen in penitentiam: declarando sibi hec
quod infructuosa sit talis confessio
ei et sine remissione peccatorum,
deinde dicitur, v. c. falsas. Sed si pa-
ratus est facere opera ad quod tenet:
tunc si esset aliqua excommunicatio
sententia ligatus, si non potest eus
absoluere ab illa remitte eum
ad episcopum seu ad alium qui
possit absoluere: vel tu vadat
ad procurandum absolutionem per
eo et cum est absolutus ab excom-
muni catione: postea tu eum absoluere a
peccatis: et non potes. Tho. Si
autem potes eum absoluere ha-
bendo in hac spealem autorita-
tem si non absoluisti eum in pene-
tia quod decentius fuit: nec tamen
est multa vis si fiat in fine con-
fessionis dummodo fiat autem
onere a peccatis absoluere eum
per hunc modum ut infra. Pri-
mo exigendum est ab eo iura
metum ut sit paratus stare ma-
datis ecclesie quod illi fieri per illa causa
quod iuramento protestatio iniungatur ei
h. s. si incidit faciendo et aliquem
canonem: ponat non amplius
facere et illum. Si vero per offen-
sa vel damno facto in aliud per-
mittat satisfacere quantum potest: et hoc
facto denudatis humeris con-

fessor seu absoluens cum dis-
ciplina vel virga percutiat eum
dicendo psalmum. Misericordia mea
deus vel alium psalmum propterea vero
gloria patri: et sic erat finitus fabi-
cum kyrie eleison: chrisma eley-
son: kyrie eleison. Domine miserere. Et ne
nos. Saluu fac seruum tuum
Domine deus meus sperate in te.
Esto ei domine turris fortitudinis
Domine a facie inimici. Nihil
proficiat inimicus in eo. Domine et filius
iniqtutatis non apponat no-
cere ei. Domine exaudi orationem
meam. Domine et clamor meus ad te
veniat. Domine vobiscum. Domine
et cum spiritu tuo trememus. Deus
cuius precium est misericordia sepius et prece
re. suscipe deprecationem nostram. et
hunc famulum tuum quem misericordia ex-
communicationis ligatum tenet misere-
ratio tue pietatis absoluat. per
christum dominum nostrum. Auctoritate
potestis dei. et beatorum apostolorum
Petri et Pauli. et domini pape vel
archiepiscopi velepii mihi concessa
ego absoluere te ab hoc vinculo
excommunicationis quam incurristi
propter iniectionem manus violentiae
in clericum vel religiosum vel per
pter ingressum in monasterium
monialium in casu non processio: et hominum.
Et si pluribus sententiis
est ligatus est dicendum
toties ego absoluere te ab excom-

FO.

et talē cām, et si plies ppe eādē
cām dōm est totiens quotiēs
īcurristi totiens ego absoluō
te, et restituō te sanctis sacra
mentis ecclesie et cōioni tūni
tati fidelium. In noīe pris et fiz
lii et spūssi amē pberando eū
vscqz amē. Nota tñ q̄ ista for
ma q̄uis debeat obseruarivt
habet extra d̄ sen, excō, c, nup
nō tñ ē ita necessaria q̄n sim
plici pbo fieri posset h̄m p̄e,
de pal, et Jo, de lig. Sicut ḡ
excōicatio fieri p̄ simplici p̄
bo, q̄uis nō debeat fieri, sic
et absolutio, extra de reg, iu
ris, c, omnis res, sed q̄n fierz
hmōi absolutio in publico ut
erga mulieres, forte tūc esset
omittēda hmōi pberatio ne
denudet pctm. Si p̄o q̄s p̄
pter rē ablatā alteri eēt excōi
catus q̄uis restituerit nō tñ
est absolut⁹: nisi iudex q̄ntus
lit sniam eum absoluērit, et h̄
declarandū ē psonis post ab
solutionē ab hmōi, vel si nō ē
aliq̄ snia līgat⁹ si h̄z aliq̄s ca
sus pctōz ep̄o reseruatoz de
q̄bo n̄ potes absoluērenihiloz
minus absoluē eum ab illis,
a quib⁹ potes sub hac forma
Si teneris aliq̄ vinculo ex
cōicatōis minoris ego absoluō
te, et restituō te sanctis sa
cramētis ecclesie. In nomie

XC.

patr⁹ r̄c. Misereat̄ tuī r̄c. Si
lius dei p̄ suā misericordiā te
absoluat, et ego autoritate q̄
fungor: absoluō te ab om̄ib⁹
pctis tuis a q̄bo possū te ab
soluere. In nomie patris r̄c.
Peccata vero a q̄bo non p̄t
eū absoluere exprimat ei im
ponens vt habeat recursum
ad ep̄m v̄l eius vicariū ppter
hmōi absolutionē, et dicat ea
sibi in ḱfessione, v̄l si eēt sim
plex et nesciret ita bene expris
mere factū suū scribat confes
sor in cedula illō vel illa si sūt
plura vt illā portet penitens
ep̄o vel eius vicario sub hac
forma vel simili. Latorē vel
latrice p̄sentiz p̄ homicidio
vel incestu, tali gradu et hu
iusmodi cōmisso absoluēdū
vestre paternitati trāsmitto
vt absolutōis bñficiū impen
dendo, et ei salutarem pniām
iniūgēdo ip̄m sancte ecclie re
cōcilietis, q̄ si ep̄s vel vicari
us remittat eū ad ḱfessorem
ip̄m aptoritate illius itez ab
soluat ab oībo, et imponat pe
nitentiā p̄ illo p̄ quo nōdūm
imposuerat et cantū reddat il
lum ne illā cedula alteri legēz
dam tradat. V̄l etiā ip̄e con
fessor si potest vadat p̄ eo ad
ep̄um p̄ aptoritate si sibi velit
dare. Si vero ille non ha

m 3

Interrogatorii pars tertia

bet casum de reservatis, vel si haberet confessio potest de oibz absoluere pmissa absolu-
tione ab excōdicatiō minori,
et alijs, ut sup. Misereat tē.
Filius dei tē. Ego autoritas
te qua fungor absoluo te ab
oibz pctis tuis. In nomine pa-
triō tē, et faciat tūc signū crucis
cum dicit: In nomine sup
illū: nec est necessaria manus
impositio sup penitente: imo
nec decēs. Fm Tho, p̄cipue
sup mulieres, magis em̄ dei
cet signatio crucis, et postea
addat. Passio dñi nostri Iesu
chri et merita beate Mar-
rie virginis: et oīm sc̄tōz et san-
ctaꝝ dei merita, et q̄cqd boni
feceris v̄l, ponis facere, et ma-
la q̄ sustinebis sint tibi in res-
missiōz pctōz oīz tuoꝝ. Que
verba nō sunt omittenda, qz
sunt magne utilitatis. s. oīa
hmōi cū habeant vim satissa-
ctionis ex fūnte clauīū, et sic
magis valent. Tho

De penitentia iniungenda
penitenti.

A iniungēdo vo pnīaz
i penitenti hoc maxime
attēdendū est fm oēs
ut sc̄z talē des quā credas eū
oīno pficere q̄ntūcūq; sit ma-
gnus pctōr, et fm Chryſ, mes-
linus est in hmōi reddere rati-

onē de nimia miscōia q̄d ni-
mia iusticia. xxvij. q. viij. c. al-
ligat. Dando etiā libertatem
q̄ cū vna die omittit. s. oratiō
onē in iunctā vel ieunī pos-
sit in alia die supplere. Si ve-
ro dubitas de aliq̄ ne faciat
pnīaz, pura ieunī, dicas q̄
faciat loco ieunī elemosynā
vel aliud. Orationes vero p̄-
sonis q̄ de facili solent recidi-
uare in mortale raro dāde st.,
vel p̄ paucos dies vande sūt
Jeunia vo elemosyne et pes-
grinatōes et hmōi possunt da-
ri p̄ plures dies. qz hmōi etiā
si fiāt in mortali nō sūt reite-
randā, qz valent q̄stum ad ef-
fectū quē post se relinquent
post expletionē in satisfacien-
te: cum q̄s renertif ad grām.
Tho. Querēdū est etiā a pes-
nitēte si pōt v̄l dubitat face-
re pnīam sibi datam: qz tūc
nō esset dāda vel cōmutanda:
vel remittēda ēēt. Declarā-
duz est etiā pctōribz magnis
fm Hostiē, q̄ fm regulas
ecclie taxatas. xxvij. q. i. c. p̄di-
candū, p̄ q̄libet mortali est se-
ptēnis pnīa iniungēda, et iō
non credat pctā sua leuiā, qz
qua dāf ei pnīa, qz hoc sit ne-
eā dīmittat, qd esset ei morta-
le, et oporteret ei cōfessionem
iterare si ēēt oblitus ei². Pēt